

Oile veneau setoase

Oile veneau setoase la izvor, la adăpat,
Dar în vis i-a zis lui Iacov îngerul, l-a învățat
Ca să pună nuielușe de migdal și de platan
În vălăiele cu apă, judecându-l pe Laban.

Cor:

Iacov, altădată slujitorul său,
A primit răsplată de la Dumnezeu.
Răsplătirea noastră vine tot de sus,
Dacă și noi astăzi credem în Isus.

Și astfel ceru simbria Iacov, de la socrul său,
"Tot ce se va naște negru și pestriț va fi al meu!"
Și se despărțise turma cea de capre, cea de oi,
După cum le-a fost tocmeala și acceptul celor doi.

Tot ce era fără pată, oi și capre pe liman,
Era turma rezervată, rezervată lui Laban.
Iar pe oile pestrițe Iacov le-a îndepărtat,
Și astfel pe-acele câmpuri două turme s-au format.

Căci pe la adăpătoare oile când au venit,
Deși albe la culoare, miei pestriți au zămislit.
Ochii lui Laban se-ncruntă, toți ai lui sînt supărați,
Căci în turma lui cea albă, vede numai miei târcați.

Dumnezeu îl sprijinește pe alesul slujitor,
Care Domnului slujește lîngă turma oilor.
Prin nuiielele vârgate, Dumnezeuul celor vii,
A făcut să crească turma pentru Iacov și-ai lui fii.

Astfel răsplătește Domnul pe acei ce se supun,
Ascultarea și smerirea este lucrul cel mai bun.
Ei aveau și oi și capre, cum e azi și printre noi,
Dar cu Domnul vor rămîne numai turmele de oi.

Amin